

чите на-Ревекла сестра си, којто казваше: та-
ка ми изговори човеко, дойде кесъ човеката:
и ето, стоеше онъ близъ при веллюдките камъ
источниката.

31 И рече: дойди та вѣзни, благословеный
ш Господа: защо ли стоишъ вонка? понеже азъ
приготвихъ домжть, и място за веллюдките.

32 И вѣзна човеко у домжть, и (онъ)
расторвали веллюдките, и даде сламъ и хранъ
на веллюдките, и водъ за умываніе на нозѣте
мъ, и за нозете на-човекыте, конто кеха за-
едни съ него.

33 И приложисе предъ него частіе: онъ склонилъ
рече: не щемъ да іадемъ, доколе не изговоримъ сло-
вото ми: и онъ рече: изговори.

34 И рече: азъ (самъ) рабъ на-Авраама.

35 И Господь благослови господина моего твър-
дъ многш, и вїдѣ великъ: и даде мъ овцы, и
говеда, и срекро, и злато, и рабы, и рабыни, и
веллюдки, и ослы.

36 И роди Сарра, жената на-господина моего,
сынъ на господина моего, като штаре: и даде
мъ сичко коякъто (сега той) има.

37 И заскака мѣ господинъ мой, и казвала: не
ще да земешъ женж за сына ми изъ дѣцерите
на-Ханаените, въ землата на којто азъ живѣемъ:

38 Но въ домжть на-отца ми ще идешъ, и
въ сродството ми, и ще земешъ женж за сына ми.

39 И рекохъ камъ господина моего: може да
се славчи да не рачи жената да мѣ послѣдовала.

40 И онъ ми рече: Господь предъ Корото хо-
дихъ, ще испрати ангела Своего съ тебе, и ще
благовстрони пѫтъ твой: и ще земешъ женж